

Finntroll, Korpens Saga

Korpens saga

Jag sg min hr av troll och vtte.
Slappa spjut s lngt gat mtte.
Tusende kroppar alla dda och svala.
Min arme ur skogen nu lg i dvala.

D sjng honan mrk en sng av hat.
Hon lovade bort gvor sjlar till mat.
t en dyster ande ur springornas rike.
En runa ristades aldrig skdats en like.

Som en blix i natten av eldens frg.
En kraft som kvlide i ktt och mrg.
En tunga av ildd och sotig svrta.
Nu hrdes ett skrik av tusens smrta.

Skogens topp och klippans kant som vrn.
Svart som skmoln och skogens tjrn.
Fjdrar nu spreta dr skinnet voro.
Till tiders slut de nu ropa sin oro.

S miste rivarn sin bror av kamp.
De flg sin vg till vrldens kant.
Av ett glmt och fasligt trolldoms dd.
Det frklnade sinnet knde ingen nd.

Nu faller skyars svarta mstare.
Slagsfltets kall och likets kyla.
An fulla av slagens rus och svekets hat.
De gnaga utan ra p krigets ruttna mat

till Tidens nde.